

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Αριθμός Έξι

Ιωακείμ

Jeff Pippenger

2023-12-01

Τα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκαλύψεως είναι το ίδιο βιβλίο, με την ίδια έννοια κατά την οποία η Βίβλος είναι ένα βιβλίο, αποτελούμενο από την Παλαιά Διαθήκη και την Καινή Διαθήκη.

«Η ιστορία της ζωής, του θανάτου και της αναστάσεως του Ιησού, ως εκείνη του Υιού του Θεού, δεν μπορεί να αποδειχθεί πλήρως χωρίς τη μαρτυρία που περιέχεται στην Παλαιά Διαθήκη. Ο Χριστός αποκαλύπτεται στην Παλαιά Διαθήκη τόσο καθαρά όσο και στην Καινή. Η μία μαρτυρεί περί ενός Σωτήρος που επρόκειτο να έλθει, ενώ η άλλη μαρτυρεί περί ενός Σωτήρος που έχει έλθει κατά τον τρόπο που προελέχθη από τους προφήτες. Για να εκτιμηθεί το σχέδιο της απολυτρώσεως, η Γραφή της Παλαιάς Διαθήκης πρέπει να κατανοηθεί πλήρως. Είναι το δοξασμένο φως από το προφητικό παρελθόν που αναδεικνύει με σαφήνεια και ωραιότητα τη ζωή του Χριστού και τις διδασκαλίες της Καινής Διαθήκης. Τα θαύματα του Ιησού αποτελούν απόδειξη της θεότητάς Του· αλλά οι ισχυρότερες αποδείξεις ότι Αυτός είναι ο Λυτρωτής του κόσμου βρίσκονται στις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης, όταν συγκρίνονται με την ιστορία της Καινής. Ο Ιησούς είπε στους Ιουδαίους: “Ερευνάτε τας Γραφάς· διότι σεις νομίζετε ότι εν αυταίς έχετε ζωήν αιώνιον, και εκείνοι είναι αι μαρτυρούσαι περί εμού.” Κατά τον καιρό εκείνο δεν υπήρχε άλλη Γραφή παρά μόνον εκείνη της Παλαιάς Διαθήκης· έτσι, η προτροπή του Σωτήρος είναι σαφής.» Spirit of Prophecy, τόμος 3, 211.

Η ισχυρότερη απόδειξη για το ποιος και τι είναι ο Χριστός προκύπτει όταν οι προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης συγκρίνονται με την εκπλήρωση αυτών των προφητειών στην ιστορία της Καινής Διαθήκης. Κατά τον ίδιο τρόπο συμβαίνει και με τη σχέση των βιβλίων του Δανιήλ και της Αποκάλυψης.

«Στην Αποκάλυψη συναντώνται και ολοκληρώνονται όλα τα βιβλία της Βίβλου. Εδώ βρίσκεται το συμπλήρωμα του βιβλίου του Δανιήλ. Το ένα είναι προφητεία· το άλλο αποκάλυψη». Πράξεις των Αποστόλων, 585.

Η λέξη «συμπλήρωμα» σημαίνει να φέρει εις τελείωσιν. Η εκπλήρωση των προφητειών της Παλαιάς Διαθήκης υπήρξε η «ισχυροτάτη» «απόδειξις» της «θεότητος» του Χριστού. Η ισχυροτάτη απόδειξις της θείας προελεύσεως των προφητειών του βιβλίου του Δανιήλ είναι η εκπλήρωση εκείνων των προφητειών, όπως αυτή παρίσταται στο βιβλίο της Αποκαλύψεως. Οι προφητείες του Δανιήλ συνεχίζονται στο βιβλίο της Αποκαλύψεως και φέρονται εις τελείωσιν κατά τις έσχατες ημέρες, όταν αποσφραγισθεί η Αποκάλυψις του Ιησού Χριστού.

«Η Αποκάλυψη είναι ένα σφραγισμένο βιβλίο, αλλά είναι επίσης και ένα ανοιγμένο βιβλίο. Καταγράφει θαυμαστά γεγονότα που πρόκειται να λάβουν χώρα στις έσχατες ημέρες της ιστορίας αυτής της γης. Οι διδασκαλίες αυτού του βιβλίου είναι σαφείς, όχι μυστικιστικές και ακατανόητες. Σε αυτό επαναλαμβάνεται η ίδια γραμμή προφητείας όπως και στον Δανιήλ.

Ορισμένες προφητείες ο Θεός τις έχει επαναλάβει, δείχνοντας έτσι ότι πρέπει να τους δοθεί σημασία. Ο Κύριος δεν επαναλαμβάνει πράγματα που δεν έχουν μεγάλη σπουδαιότητα.»
Manuscript Releases, τόμος 9, 8.

Κατὰ τὸ τρίτον ἔτος τῆς βασιλείας τοῦ Ἰωακείμ, βασιλέως τοῦ Ἰούδα, ἦλθεν ὁ Ναβουχοδονόσορ, βασιλεὺς τῆς Βαβυλῶνος, εἰς Ἱερουσαλήμ καὶ ἐπολιόρησεν αὐτήν. Δανιήλ 1:1.

Το πρώτο εδάφιο του βιβλίου του Δανιήλ περιέχει πλούτο προφητικῶν πληροφοριῶν, ὅταν εξετάζεται ορθῶς. Θα αρχίσουμε την εξέτασή μας με τον Ἰωακείμ.

Ο Ἰωακείμ ἦταν ὁ πρῶτος ἀπὸ τους τρεῖς τελευταίους βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα. Ὡς ἐκ τούτου, ἀντιπροσωπεύει τὸ μήνυμα τοῦ πρῶτου ἀγγέλου. Ὁ υἱός του, ὁ Ἰωαχεὶν, ὁ ὁποῖός ἦταν ἐπίσης γνωστός ὡς Ἰεχονίας ἢ Χονίας, ἀντιπροσώπευε τὸ μήνυμα τοῦ δευτέρου ἀγγέλου. Τον Ἰωαχεὶν διαδέχθηκε ὁ Σεδεκίας, ὁ τελευταῖος ἀπὸ τους τρεῖς τελικούς βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα. Ὁ Σεδεκίας ἀντιπροσωπεύει τὸ μήνυμα τοῦ τρίτου ἀγγέλου. Ὑπάρχουν ἀρκετοὶ προφητικοὶ μάρτυρες που βεβαιώνουν ὅτι ὁ Ἰωακείμ εἶναι σύμβολο τοῦ μηνύματος τοῦ πρῶτου ἀγγέλου. Εἶναι σημαντικό νὰ κατανοηθῶν αὐτές οἱ ἀποδείξεις, διότι προσδιορίζουν ὅτι τὸ πρῶτο εἰσαίτιο τοῦ πρῶτου κεφαλαίου τοῦ Δανιήλ προσδιορίζει τὸ μήνυμα τοῦ πρῶτου ἀγγέλου, καὶ αὐτὸ τὸ γεγονός ἀποτελεῖ ἀγκυρα που ἐπιτρέπει νὰ κατανοηθῆ τὸ πρῶτο κεφάλαιο ὡς τὸ μήνυμα τοῦ πρῶτου ἀγγέλου τῆς Ἀποκάλυψης δεκατέσσερα. Θα αρχίσουμε ἀπὸ τὸ Β΄ Χρονικῶν.

Καὶ ὅσους εἶχαν διαφύγει ἀπὸ τὴ μάχαιρα τὸς μετέφερε ἀιχμαλώτους στη Βαβυλώνα, ὅπου ἦσαν δούλοι σε αὐτὸν καὶ στους υἱούς του, μέχρι τὴ βασιλεία τοῦ βασιλείου τῆς Περσίας· γιὰ νὰ ἐκπληρωθῆ ὁ λόγος τοῦ Κυρίου διὰ στόματος Ἰερεμίας, ἕως ὅτου ἡ γῆ ἀπολαύσει τὰ σάββατά τῆς· ὅλες τὶς ἡμέρες που ἔμεινε ἐρημὴ ἐτήρησε σάββατο, ὥστε νὰ συμπληρωθῶν ἐβδομήντα ἔτη. Β΄ Χρονικῶν 36:20, 21.

Ἡ ἀιχμαλωσία στη Βαβυλώνα ἐπὶ ἐβδομήντα ἔτη ἐγίνε ὥστε ἡ γῆ νὰ ἀπολαύσει τὰ σάββατα που δὲν εἶχαν τηρηθῆ, σύμφωνα με τὸ εἰκοστὸ πέμπτο κεφάλαιο τοῦ Λευιτικῶν. Ἐβδομήντα ἔτη σαββάτων ἀντιστοιχοῦν σε τετρακόσια ἐνεήντα ἔτη, κατὰ τὰ ὁποῖα ὁ ἀρχαῖος Ἰσραὴλ εἶχε παραμελήσει τὴν ἐντολή τοῦ Λευιτικῶν 25. Τετρακόσια ἐνεήντα ἔτη ἀνταρσίας προηγήθηκαν τῶν ἐβδομήντα ἐτῶν ἀιχμαλωσίας. Στὸ τέλος τῶν τετρακοσίων ἐνεήντα ἐτῶν, τρεῖς βασιλεῖς θα ὑποτάσσονταν στὸν Ναβουχοδονόσορα.

Στὸ τέλος τῶν ἐβδομήντα ἐτῶν τῆς ἀιχμαλωσίας, ὁ Κύριος ἀνέγειρε τὸν Κύρο, ὁ ὁποῖός ἦταν ὁ πρῶτος ἀπὸ τους τρεῖς βασιλεῖς που θα ἐξέδιδαν διάταγμα ὅτι ὁ Ἰσραὴλ μποροῦσε νὰ ἐπιστρέψει καὶ νὰ ἀνοικοδομήσει τὴν Ἱερουσαλήμ. Ὁ Ἀρταξέρξης ἦταν ὁ τρίτος ἀπὸ ἐκείνους τους τρεῖς βασιλεῖς καὶ ἐξέδωσε τὸ τρίτο διάταγμα τὸ 457 π.Χ. Τὸ τρίτο διάταγμα ἀρχισε τὶς δύο χιλιάδες τριακόσιες ἡμέρες τοῦ ὄγδου κεφαλαίου τοῦ Δανιήλ καὶ τοῦ δεκάτου τετάρτου εἰσαίτιο. Τὸ 1798, τὸ πρῶτο τέλος τῆς ἀγανακτῆσεως ἐλήξε, τὸ βιβλίο τοῦ Δανιήλ ἀποσφραγίσθηκε καὶ ὁ πρῶτος ἀπὸ τους τρεῖς ἀγγέλους ἐφθασε. Ὁ τρίτος ἀγγελὸς ἐφθασε στὶς 22 Ὀκτωβρίου 1844.

Οἱ τρεῖς τελευταῖοι βασιλεῖς τοῦ Ἰούδα ἦλθαν ὅλοι ἀντιμέτωποι με τὸν Ναβουχοδονόσορ, καὶ με τὴν ἀιχμαλωσία τοῦ Ἰωακείμ ἀρχισαν τὰ ἐβδομήντα ἔτη. Αὐτὸ συνεχίσθηκε ἕως ὅτου καταστράφηκε ἡ Βαβυλώνα, καὶ ὁ στρατηγός (Κύρος) που εἶχε καταστρέψει τὴ Βαβυλώνα, καὶ ὁ

οποίος λίγο αργότερα έγινε βασιλεύς, εξέδωσε το πρώτο από τρία διατάγματα. Το τρίτο διάταγμα εγκαινίασε την προφητεία των εσπερινών και πρωινών, η οποία έληξε με την άφιξη του τρίτου από τρεις αγγέλους. Ο Χριστός πάντοτε ταυτίζει το τέλος με την αρχή.

Η αρχή των εβδομήντα ετών έλαβε χώρα με την πρώτη επίθεση του Ναβουχοδονόσορος εναντίον της Ιερουσαλήμ. Το τέλος των εβδομήντα ετών σηματοδοτήθηκε από την καταστροφή της Βαβυλώνας. Η τελική και πλήρης καταστροφή της Ιερουσαλήμ επήλθε επί του τρίτου από τρεις βασιλείς, οι οποίοι όλοι είχαν δεχθεί επίθεση από τον Ναβουχοδονόσορα. Η καταστροφή της Ιερουσαλήμ ήταν προοδευτική. Οι τελευταίοι τρεις βασιλείς αντιπροσωπεύουν ένα προφητικό σύμβολο, με την έννοια ότι όλοι είχαν δεχθεί επίθεση από τον Ναβουχοδονόσορα. Προτυπώνουν τα τρία διατάγματα, τα οποία αποτελούσαν όλα ένα σύμβολο, όπως και οι τρεις άγγελοι στο τέλος των δύο χιλιάδων τριακοσίων ημερών.

«Στο έβδομο κεφάλαιο του Έσδρα βρίσκεται το διάταγμα. Εδάφια 12-26. Στην πληρέστερη μορφή του εκδόθηκε από τον Αρταξέρξη, βασιλιά της Περσίας, το 457 π.Χ. Αλλά στο Έσδρα 6:14 λέγεται ότι ο οίκος του Κυρίου στην Ιερουσαλήμ οικοδομήθηκε “σύμφωνα με την εντολή [«διάταγμα», περιθώριο] του Κύρου, και του Δαρείου, και του Αρταξέρξη, βασιλιά της Περσίας.” Αυτοί οι τρεις βασιλείς, με το να θεσπίσουν, να επιβεβαιώσουν εκ νέου και να ολοκληρώσουν το διάταγμα, το έφεραν στην τελειότητα που απαιτούσε η προφητεία, ώστε να σημειωθεί η αρχή των 2300 ετών. Λαμβάνοντας το 457 π.Χ., τον χρόνο κατά τον οποίο το διάταγμα ολοκληρώθηκε, ως τη χρονολογία της εντολής, φάνηκε ότι είχε εκπληρωθεί κάθε επιμέρους προσδιορισμός της προφητείας σχετικά με τις εβδομήντα εβδομάδες.» Η Μεγάλη Διαμάχη, 326.

Η αδελφή Γουάιτ επισημαίνει ότι τα τρία διατάγματα ήταν αναγκαία για την τελείωση της προφητείας. Καθορίζει τη μεταξύ τους σχέση και, πράττοντας τούτο, προσδιορίζει τα γραμματικά χαρακτηριστικά της εβραϊκής λέξεως «αλήθεια». Λέγει ότι το πρώτο διάταγμα έθεσε την αρχή, το δεύτερο διάταγμα επαναβεβαίωσε, και το τρίτο διάταγμα ολοκλήρωσε «κάθε λεπτομέρεια της προφητείας περί των εβδομήκοντα εβδομάδων». Η εβραϊκή λέξη «αλήθεια» σχηματίζεται από τον συνδυασμό του πρώτου, του δέκατου τρίτου και του τελευταίου γράμματος του εβραϊκού αλφαβήτου. Το πρώτο διάταγμα έθεσε την αρχή, το δεύτερο επαναβεβαίωσε και το τελευταίο διάταγμα ολοκλήρωσε την προφητεία. Τα τρία διατάγματα φέρουν την υπογραφή του Άλφα και του Ωμέγα, και εκπληρώθηκαν στο τέλος της προφητείας των εβδομήκοντα ετών της αιχμαλωσίας στη Βαβυλώνα, παρότι το τρίτο διάταγμα εκδόθηκε πολύ μετά τη λήξη των εβδομήκοντα ετών. Τα τρία διατάγματα ήταν προοδευτικά, και μολονότι ήταν τρία διατάγματα, παρέμεναν εντούτοις ένα προφητικό σύμβολο.

Ο πρώτος άγγελος εμφανίστηκε το 1798, ο δεύτερος άγγελος εμφανίστηκε την άνοιξη του 1844, και ο τρίτος άγγελος εμφανίστηκε στις 22 Οκτωβρίου 1844. Αυτοί οι τρεις άγγελοι αποτελούν ένα προφητικό σύμβολο, που αντιπροσωπεύει το αιώνιο ευαγγέλιο της Αποκάλυψης, κεφάλαιο δεκατέσσερα.

«Το πρώτο και το δεύτερο μήνυμα δόθηκαν το 1843 και το 1844, και τώρα βρισκόμαστε υπό τη διακήρυξη του τρίτου· αλλά και τα τρία μηνύματα πρέπει ακόμη να διακηρύττονται. Είναι τώρα εξίσου ουσιώδες όσο ποτέ άλλοτε να επαναλαμβάνονται σε εκείνους που αναζητούν την

αλήθεια. Με την πένα και με τη φωνή οφείλουμε να ηχούμε τη διακήρυξη, δείχνοντας τη σειρά τους και την εφαρμογή των προφητειών που μας φέρνουν στο μήνυμα του τρίτου αγγέλου. Δεν μπορεί να υπάρξει τρίτο χωρίς το πρώτο και το δεύτερο. Αυτά τα μηνύματα πρέπει να τα δώσουμε στον κόσμο μέσω εκδόσεων, με ομιλίες, παρουσιάζοντας, μέσα στη γραμμή της προφητικής ιστορίας, τα πράγματα που υπήρξαν και τα πράγματα που θα γίνουν». Selected Messages, βιβλίο 2, 104, 105.

Οι τρεις τελευταίοι βασιλείς του Ιούδα αποτελούσαν ένα σύμβολο, διότι όλοι υποτάχθηκαν σε διάφορους βαθμούς στον βασιλέα της Βαβυλώνας. Οι τρεις τελευταίοι βασιλείς του Ιούδα, τα τρία διατάγματα και οι τρεις άγγελοι, μολονότι διακεκριμένως τρεις, παριστάνονται επίσης ως ένα προφητικό σύμβολο.

Οι τρεις τελευταίοι βασιλείς αποτελούν μέρος του προφητικού πλαισίου της αρχής της προφητείας των εβδομήντα ετών της αιχμαλωσίας, και ως εκ τούτου καθίστανται μέρος της αρχής που απεικονίζει το τέλος των εβδομήντα ετών της αιχμαλωσίας. Η αιχμαλωσία άρχισε με την προοδευτική υποταγή τριών βασιλέων, καταλήγοντας στην καταστροφή του βασιλείου και της πρωτεύουσάς του. Το τέλος της προφητείας σηματοδοτεί την καταστροφή του έθνους και της πρωτεύουσας της Βαβυλώνας, γεγονός που σηματοδοτεί την έλευση των τριών προοδευτικών διαταγμάτων. Η αρχή της προφητείας των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών σηματοδοτείται από τρία προοδευτικά διατάγματα, και απεικονίζει το τέλος της προφητείας των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών, το οποίο αποτελείται από τρία προοδευτικά μηνύματα.

Οι τρεις άγγελοι, και τα αντίστοιχα τρία μηνύματά τους, είχαν προτυπωθεί από τρεις βασιλείς και τα τρία διαδοχικά διατάγματά τους. Οι τρεις βασιλείς που εξέδωσαν τα αντίστοιχα τρία διατάγματά τους είχαν προτυπωθεί από τρεις διαδοχικούς βασιλείς, οι οποίοι ο καθένας είχε παρουσιάσει τα μηνύματά του περί ανταρσίας εναντίον του Ναβουχοδονόσορος. Τρία μηνύματα ανταρσίας προτύπωσαν τρία διατάγματα, τα οποία με τη σειρά τους προτύπωσαν τρία μηνύματα. Το ένα αρχίζει την προφητεία των εβδομήντα ετών, η οποία με τη σειρά της καταλήγει στην αρχή της προφητείας των δύο χιλιάδων τριακοσίων ετών, που λήγει με την άφιξη του τρίτου αγγέλου το 1844. Τα εβδομήντα έτη κατά τα οποία η γη επρόκειτο να απολαύσει το Σάββατό της δεν μπορούν να διαχωριστούν από την 22α Οκτωβρίου 1844.

Ο Ιωακείμ αντιπροσωπεύει το πρώτο διάταγμα του Κύρου και επίσης το μήνυμα του πρώτου αγγέλου της Αποκάλυψης, κεφάλαιο δεκατέσσερα. Πέραν τούτου, οι τρεις μάρτυρες των τριών τελευταίων βασιλέων του Ιούδα, τα τρία διατάγματα και τα τρία αγγελικά μηνύματα, παρέχουν ακριβείς πληροφορίες σχετικά με το σύμβολο του Ιωακείμ, διότι η προφητική ιστορία των τριών αγγέλων έχει επισημανθεί με μεγάλη προσοχή από τη Θεία έμπνευση. Και τα τρία μηνύματα έχουν μια ιστορική άφιξη και, κατόπιν, μια ιστορική ενδυνάμωση.

Ο πρώτος άγγελος έφθασε το 1798 και έλαβε ισχύ στις 11 Αυγούστου 1840, με την επιβεβαίωση της αρχής ότι μία ημέρα λογίζεται ως ένα έτος.

«Κατά τὸ ἔτος 1840, ἄλλη μία ἀξιοσημείωτη ἐκπλήρωση προφητείας προκάλεσε ἐκτεταμένο ενδιαφέρον. Δύο ἔτη νωρίτερα, ὁ Ἰωσίας Λιτς, ἕνας ἐκ τῶν ηγετικῶν κηρύκων τοῦ δευτέρου ἐρχομοῦ, εἶχε δημοσιεύσει ἐρμηνεία τῆς Αποκαλύψεως 9, προλέγοντας τὴν πτώση τῆς

Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Σύμφωνα με τους υπολογισμούς του, η δύναμη αυτή επρόκειτο να ανατραπεί... στις 11 Αυγούστου 1840, οπότε δύναται να αναμένεται ότι η οθωμανική εξουσία στην Κωνσταντινούπολη θα συντριβεί. Και τούτο, πιστεύω, θα αποδειχθεί ότι είναι πράγματι η περίπτωση.»

«Κατά τον ακριβώς καθορισμένο χρόνο, η Τουρκία, μέσω των πρεσβευτών της, αποδέχθηκε την προστασία των συμμαχικών δυνάμεων της Ευρώπης, και έτσι τέθηκε υπό τον έλεγχο χριστιανικών εθνών. Το γεγονός εκπλήρωσε ακριβώς την προφητεία. Όταν αυτό έγινε γνωστό, πλήθη πείσθηκαν για την ορθότητα των αρχών της προφητικής ερμηνείας που είχαν υιοθετήσει ο Μίλλερ και οι συνεργάτες του, και δόθηκε μια θαυμαστή ώθηση στο κίνημα της παρουσίας. Άνδρες μορφώσεως και κύρους ενώθηκαν με τον Μίλλερ, τόσο στο κήρυγμα όσο και στη δημοσίευση των απόψεών του, και από το 1840 έως το 1844 το έργο επεκτάθηκε ταχέως.» The Great Controversy, 334, 335.

Ο πρώτος άγγελος ήλθε αναγγέλλοντας την έναρξη της κρίσεως το 1798, αλλά το μήνυμα εδράζετο επί της εγκυρότητας της ταυτοποίησης του William Miller ότι μία ημέρα στη βιβλική προφητεία αντιπροσωπεύει ένα έτος. Η αρχή εκείνη επιβεβαιώθηκε «την 11η Αυγούστου, 1840», και το πρώτο μήνυμα ενδυναμώθηκε. Με τη διάψευση της προβλέψεως περί της επιστροφής του Χριστού εντός του βιβλικού έτους 1843, η οποία επεξετάθη στο έτος 1844, ο δεύτερος άγγελος του δεκάτου τετάρτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως ήλθε. Με τη διάψευση της προβλέψεως κατά την άνοιξη του 1844, οι Προτεσταντικές εκκλησίες απέρριψαν τον κανόνα του Miller περί μίας ημέρας αντί ενός έτους και έγιναν θυγατέρες της Βαβυλώνας. Το μήνυμα εκείνο κατόπιν ενδυναμώθηκε το θέρος του 1844, όταν ενώθηκε με το μήνυμα της Κραυγής του Μεσονυκτίου. Με την εκπλήρωση του μηνύματος της Κραυγής του Μεσονυκτίου στις 22 Οκτωβρίου 1844, ο τρίτος άγγελος ήλθε με το μήνυμά του.

Λόγω της ανυπακοής του Λαοδικειανού Αντβεντισμού το 1863, στον λαό του Θεού ανατέθηκε να επαναλάβει την ιστορία της περιπλάνησης του αρχαίου Ισραήλ στην έρημο. Η ενδυνάμωση του τρίτου αγγέλματος θα ανέμενε έως την 11η Σεπτεμβρίου 2001. Καθένα από τα τρία αγγέλματα εισέρχεται στην ιστορία και κατόπιν ενδυναμώνεται.

Ο Ιωακείμ και ο Κύρος αντιπροσωπεύουν την ενδυνάμωση του πρώτου αγγέλου, όχι την άφιξή του. Παρότι ο Ιωακείμ ήταν ο πρώτος από τους τελευταίους τρεις βασιλείς του Ιούδα, και παρότι αντιπροσωπεύει το μήνυμα του πρώτου αγγέλου, τα προφητικά χαρακτηριστικά που επιδεικνύει εκείνος, καθώς και ο Κύρος, καταδεικνύουν ότι αμφότεροι είναι σύμβολα της ενδυνάμωσης του πρώτου αγγέλου, και όχι σύμβολα της άφιξης του πρώτου αγγέλου. Η άφιξη του πρώτου μηνύματος στην ιστορία του Ιωακείμ ήταν ο Μανασσής, ο πρώτος από τους τελευταίους επτά βασιλείς του Ιούδα.

Επτά βασιλείς προηγήθηκαν της πλήρους και τελικής καταστροφής της Ιερουσαλήμ. Οι επτά αυτοί βασιλείς αντιπροσωπεύουν μια προοδευτική ιστορία, καθώς τέτοια ήταν και η ιστορία την οποία προτυποποιούσαν από το 1798 έως το 1844. Ο πρώτος άγγελος ήλθε το 1798, και ο τρίτος ήλθε στις 22 Οκτωβρίου 1844. Η ιστορία από το 1798 έως το 1844 είναι η ιστορία του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου. Η ιστορία του τρίτου αγγέλου άρχισε το 1844. Όταν η Αδελφή Γουάιτ προσδιορίζει τον συμβολισμό των επτά βροντών του δεκάτου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, λέγει

ότι οι επτά βροντές αντιπροσωπεύουν την ιστορία του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου, αλλά όχι του τρίτου αγγέλου.

«Το ιδιαίτερο φως που δόθηκε στον Ιωάννη και εκφράστηκε με τις επτά βροντές ήταν μια σκιαγράφιση γεγονότων που θα λάμβαναν χώρα υπό τα αγγέλματα του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου». The Seventh-day Adventist Bible Commentary, τόμος 7, 971.

Η ιστορία των επτά βροντών του δεκάτου κεφαλαίου της Αποκάλυψης δίνει έμφαση στην ιστορία της ενδυναμώσεως του πρώτου αγγέλου από την 11η Αυγούστου 1840 έως τη μεγάλη απογοήτευση της 22ας Οκτωβρίου 1844· παρ' όλα αυτά, περιλαμβάνει ολόκληρη την ιστορία του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου. Η γενική εφαρμογή των επτά βροντών είναι ότι αντιπροσωπεύουν την περίοδο από το 1798 έως την 22α Οκτωβρίου 1844. Η ιστορία της ελεύσεως του πρώτου αγγέλου από το 1798 έως τη μεγάλη απογοήτευση είναι η ιστορία του πρώτου και του δευτέρου αγγέλου, και προφητικώς παριστάνεται ως επτά βροντές. Οι επτά βροντές προτυπώνονταν επίσης από τους τελευταίους επτά βασιλείς του Ιούδα. Οι τελευταίοι τρεις από εκείνους τους βασιλείς δεν προσδιόριζαν μόνον διαδοχικούς βασιλείς, αλλά μαζί αποτελούν ένα σύμβολο, συγκροτούμενο από πρώτο, μέσο και τελευταίο.

Στην ιστορία των τριών αγγέλων, το πρώτο μήνυμα έλαβε δύναμη στις 11 Αυγούστου 1840, και τόσο ο Ιωακείμ όσο και ο Κύρος προεικόνιζαν εκείνο το γεγονός.

Θα συνεχίσουμε να προσδιορίζουμε αυτές τις σπουδαιότερες αλήθειες στο επόμενο άρθρο.

«Η αυστηρή ακεραιότητα πρέπει να εκτιμάται από κάθε σπουδαστή. Κάθε νους πρέπει να στρέφεται με ευλαβική προσοχή προς τον αποκεκαλυμμένο λόγο του Θεού. Φως και χάρη θα δοθούν σε εκείνους που υπακούουν έτσι στον Θεό. Θα ιδούν θαυμαστά πράγματα εκ του νόμου αυτού. Μεγάλες αλήθειες, οι οποίες έχουν παραμείνει απρόσεκτες και αθέατες από την ημέρα της Πεντηκοστής, πρόκειται να λάμψουν από τον λόγο του Θεού με τη γνήσια καθαρότητά τους. Σε όσους αγαπούν αληθινά τον Θεό, το Άγιο Πνεύμα θα αποκαλύψει αλήθειες που έχουν ξεθωριάσει από τη διάνοια, και θα αποκαλύψει επίσης αλήθειες που είναι εντελώς νέες. Εκείνοι που τρώγουν τη σάρκα και πίνουν το αίμα του Υιού του Θεού θα αντλήσουν από τα βιβλία του Δανιήλ και της Αποκαλύψεως αλήθεια εμπνευσμένη από το Άγιο Πνεύμα. Θα θέσουν σε κίνηση δυνάμεις που δεν μπορούν να κατασταλούν. Τα χείλη των παιδιών θα ανοιχθούν για να διακηρύξουν τα μυστήρια που έχουν αποκρυβεί από τις διάνοιες των ανθρώπων. Ο Κύριος εξέλεξε τα μωρά του κόσμου τούτου για να καταισχύνει τους σοφούς, και τα ασθενή του κόσμου για να καταισχύνει τα ισχυρά.»

«Η Βίβλος δεν πρέπει να εισάγεται στα σχολεία μας για να παρεμβάλλεται ανάμεσα στην απιστία. Η Βίβλος πρέπει να καταστεί το θεμέλιο και το περιεχόμενο της εκπαίδευσης. Είναι αλήθεια ότι γνωρίζουμε πολύ περισσότερα από τον λόγο του ζώντος Θεού απ' όσα γνωρίζαμε στο παρελθόν, αλλά υπάρχει ακόμη πολύ περισσότερα να μάθουμε. Πρέπει να χρησιμοποιείται ως ο λόγος του ζώντος Θεού και να εκτιμάται ως πρώτη, και τελευταία, και άριστη σε καθετί. Τότε θα φανεί αληθινή πνευματική αύξηση. Οι σπουδαστές θα αναπτύξουν υγιείς θρησκευτικούς χαρακτήρες, επειδή τρώγουν τη σάρκα και πίνουν το αίμα του Υιού του Θεού. Αλλά, αν δεν επιτηρούνται και δεν τρέφονται, η υγεία της ψυχής φθείρεται. Παραμένετε στην οδό του φωτός. Μελετάτε τη Βίβλο. Εκείνοι που υπηρετούν πιστά τον Θεό θα ευλογηθούν.»

Αυτός που δεν επιτρέπει να μείνει αμισθί κανένα πιστό έργο θα στεφανώσει κάθε πράξη
αφοσίωσης και ακεραιότητας με ιδιαίτερα τεκμήρια της αγάπης και της επιδοκimasίας Του». *Review and Herald*, 17 Αυγούστου 1897.